

عنوان مقاله:

برجام به مثابه توافق بین المللی: کاوشی در ماهیت و ضمانت اجرا

محل انتشار:

پژوهشنامه علوم سیاسی، دوره 12، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

فریبرز ارغوانی پیرسلامی - دانشگاه شیراز

مظفر حسونند - دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این مقاله آن است تا با واکاوی دو دیدگاه مسلط سیاسی یا حقوقی در باب ماهیت برجام و ترکیب آن با عوامل تاثیرگذار در سطح منطقه ای و بین المللی دلایل چالش برانگیز بودن این توافق را نشان دهد. دو خوانش متباین در مورد ماهیت و تضمینهای توافق هسته ای وجود دارد: دیدگاه نخست معتقد است که تضمین های برجام باید بر اساس منابع حقوق بین الملل تعهدآور باشد و از این رو طرفین توافق رفتارهای یکدیگر را در فضای پسابرجامی در ذیل یک معاهده حقوقی دنبال می کنند. دیدگاه دوم با اتخاذ دیدگاهی متفاوت و با توجه به متن توافق هسته ای و قطعنامه ۲۲۳۱ اعتقاد دارند که توافق هسته ای و تضمین های آن در ذیل توافقات سیاسی قرار دارد و این خود از نکات مثبت توافق محسوب می شود. این مقاله با اتکا به روش توصیفی-تبیینی و با هدف واکاوی این تفاسیر و اعتقاد به این نکته که چالش های پیش روی اجرای برجام ناشی از عدم اتقان حول ماهیت این توافق است به دنبال ارائه پاسخ به این سوال است که توافق هسته ای (برجام) به لحاظ ماهوی دارای زمینه و فضایی سیاسی است یا حقوقی و تضمین های ناشی از آن در ذیل کدامیک قرار دارد؟ از اینرو، با اتخاذ رویکردی سه سطحی و با روشی توصیفی-تبیینی و مفروض گرفتن تفاوت معرفتی بین دو حوزه مطالعات حقوقی و سیاسی، در قالب فرضیه معتقد است که توافق هسته ای یا برجام دارای ماهیتی سیاسی است نه حقوقی.

کلمات کلیدی:

برجام، حقوق بین الملل، ایران، سیاست خارجی، قانون اساسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1229410>

